

hrišćanin."

¹⁵⁷ Sada, Zakeju, kada si podigao svoju ruku, to pokazuje da te je On pronašao. Sada zašto odmah ne sklizneš sa drveta? On će danas otići s vama kući na ručak. On će ostati s vama do kraja vaših dana.

¹⁵⁸ Nebeski Oče, zahvalni smo za Gospoda Isusa, Njegovu prisutnost. I svesni smo da ovde postoji nešto što je učinilo da muškarci i žene... Neki od njih su čak ispovedali da su hrišćani, godinama. Ali bilo je, Nešto je prisutno što ih je izazvalo, iako su ispovedali, čak kao što je Zakej, ali jednom kontakt s Hristom, podigli su svoje ruke kao svedočanstvo da im je Nešto unutar njih reklo da to učine. Neka bi znali baš sada da je to Isus. On je trebao proći tuda, ovoga jutra i prošao je.

¹⁵⁹ Bilo je, pretpostavljam, podignuto nekih sto pedeset ruku, Gospode. Molim se da posetiš svakog pojedinačno i daš im realnost da je to biti pravi hrišćanin. I bez obzira koliko nas svet pokušava obeshrabriti i koliko nas drugi pokušavaju obeshrabriti, neka bismo znali da je borba doći Tamo. To je trud koji moramo uložiti. Ali kada smo spojeni s Nečim što je istinsko, pravo, onda nas To menja. Molim se da promeniš svako srce, Gospode i oblikuješ svakoga u Božanskoj prisutnosti, u ovo vreme. Stavi Duha Svetog u njihove živote da budu onoliko hrišćani koliko je majka srna bila majka. Bila je rođena majka. I neka bi oni bili rođeni od Duha Božijeg i postali pravi sledbenici Isusa Hrista. Neka bi došli sa svojih smokvinih drveća danas. Daruj to, Gospode. Neka bi Ti otišao sa svakim od nas kući i tamo prebivao s nama do vremena kada dođeš da nas odvedeš u naš Večni Dom. Jer to molim u Isusovo Ime. Amen.

¹⁶⁰ Hvala vam, lepo. Neka vas Gospod blagoslovi. Zadržao sam vas dugo. Trebao sam otići odavde u deset sati. Deset je minuta do jedanaest.

¹⁶¹ Nadam se da Bog uzima ovih nekoliko malo grubih reči, i nervoznih i uznemirenih, i unosi ih u vaše srce. Zapamtite, ima nešto istinsko u Hristu. Neka vas Bog blagoslovi. U redu.

Serbian
He Was To Pass This Way
64-0321B

propoved od William Marrion Branham

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Trebao je proći ovim putem

Baton Rouge, LA, USA

21. marta 1964. godine

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi naponi su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao brat Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima sa:

www.messagehub.info

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

Za više informacija o izuzetnoj službi Williama Branhama, kao i za besplatne knjige i propovedi te video materijale ili kontakt s vernicima u Srbiji, posetite:

www.nevesta-hristova.com

¹⁴⁸ Pomislio sam: "Kako možeš biti tako okrutan, tako da razneseš to dragoceno majčinsko srce iz nje, a ona traži svoju bebu? Kako to možeš učiniti, Bert?" Mislio sam u sebi. Video sam njegove ruke dole nepomične. Nisam to mogao gledati. Jednostavno to nisam mogao učiniti. Okrenuo sam leđa. Nisam to mogao gledati.

¹⁴⁹ Ta istinska verna majka je stajala tamo. Nije bila licemer. Nije to samo glumila radi usputne predstave. Bila je majka. To je zašto je ona to radila. Smrt joj ništa nije značila. Njena beba je bila u nevolji. Mislila je više na svoju bebu nego što je mislila na svoj vlastiti život. Neka lovci pucaju šta god to bilo, njeno verno srce je udaralo, njeno majčinstvo. Majčinstvo u njoj je pozivalo. Njena beba je plakala. Bilo je nešto u njoj, pulsiralo, bilo je stvarno.

¹⁵⁰ I kako bi taj okrutni lovac mogao razneti to verno srce? Jednostavno nisam mogao to gledati. Okrenuo sam glavu. Pomislio sam: "Gospode Bože, nemoj mu dopustiti da to učini." Stajao sam ovako, nisam mogao čuti... Nisam hteo čuti pucanje puške. Bilo je to baš previše. Čekao sam.

¹⁵¹ Puška nije opalila. I okrenuo sam se i pogledao i dogodilo se ovako. Nije mogao to učiniti.

¹⁵² Okrenuo se i pogledao me i te velike oči su se promenile. Suze su curile njegovim obrazima. Pogledao me je i usne su mu drhtale. Bacio je pušku na snežni nanos i uhvatio me za nogavicu. Rekao je: "Billy, dosta mi je toga. Vodi me do tog Isusa o kojem govoriš."

¹⁵³ Tamo na tom snežnom nanosu doveo sam ga Gospodu Isusu. Zašto? Video je nešto stvarno. (Bio je u svakakvim crkvama.) Video je nešto što nije bilo izglumljeno. Video je nešto što je bilo istinsko.

¹⁵⁴ Prijatelji, mogli bismo imati crkvena pravila i crkvene odredbe i teologije i sve ostalo, ali postoji pravi istinski Isus. Pogledajmo na Njega dok poginjemo naše glave u molitvi.

¹⁵⁵ S vašim pognutim glavama, voleo bih vam postaviti pitanje, vašim pognutim srcima, takođe. Koliko vas ovde sada, vas koji ispovedate hrišćanstvo, ko ne, ako je ispovedanje sve što imate? Ali koliko bi vas volelo biti onoliko hrišćanin koliko je ta srna bila majka, s nečim toliko istinskim u vama, što se čini više od vašeg života ili ičega što imate? I kažete, možda kažete ovo: "Brate Branhame, ja pripadam crkvi. Ja sam poslovan čovek, poslovna žena ili šta više, domaćica. Ali, stvarno, biti ta vrsta hrišćanina da bih mogao odložiti celi svet, podneti kritike ili bilo šta, voleo bih biti toliko, voleo bih biti hrišćanin u svom srcu koliko je ta srna bila majka."

¹⁵⁶ Sada, s pognutim glavama i sklopljenim očima. Pred Bogom, pitam vas, u Hristovo Ime, na završetku doba, biste li samo podigli svoju ruku? Ne mogu pozvati na oltar jer nema mesta. Ali samo recite: "Moli se za mene, brate Branhame, da budem ta vrsta hrišćanina kao što je ta srna bila majka." Neka vas Bog blagoslovi. Tamo su svuda ruke. "Dozvoli mi da budem toliko

¹³⁹ Tako smo stigli oko jedanaest sati, nismo čak videli ni trag, niti jedan trag.

¹⁴⁰ Svi jeleni su ležali dole. Ušli bi u grmlje i pod gomilu žbunja i stvari, gde su krošnje, gde su bili šumski radnici. I oni bi, skrivali su se, ostali daleko jer se u njih pucalo. Bili su uplašeni.

¹⁴¹ Oko jedanaest sati, Bert se zaustavio, seo. Bio je tamo mali otvor oko, o, veličine ove zgrade i unutrašnjost možda dva puta ove veličine, mali otvor tamo. I seo je i posegnuo nazad da uzme, pomislio sam, mislio sam, svoj–svoj termos koji je imao u svome kaputu. Inače nosimo termos i imamo nešto tople čokolade i, jer ima topline u tome, znate, i–i onda imamo sendvič i onda se razdvojimo. Išli smo gore visoko prema liniji drveća tako sam pomislio da će Bert možda pojesti svoj sendvič. Tako je seo da izvuče svoj termos i da... Mislio sam da će ga izvući. I samo sam pustio, postavio svoju pušku na drvo i krenuo po svoj.

¹⁴² Ali, šta je on, izvlačio je tu malu staru zviždaljku. Tako kada je izvukao tu zviždaljku, dunuo je u nju. I iko ko je ikada čuo malu staru bebu srnu kako plače, to je nekako žalosno, svakako. I kada je dunuo u tu zviždaljku, na moje iznenađenje, odmah preko puta njega, ustala je velika ogromna majka srna. Sada... Srna je majka laneta, znate. Tako je ustala. Tamo su bile njene velike smeđe oči, svako, vodeći, te velike uši podignute upravo tako. Vidite, njena beba je bila u nevolji.

¹⁴³ I opet je dunuo u nju i ona je pogledala okolo. I odmah je ušla u taj otvor. Sada to je neobično za srnu da to čini, svako od vas lovaca to zna. Izašla je tamo. Mogao sam videti njene velike oči. Nije stajala dalje od dvadeset metara od mene. I pomislio sam: "O, Bert, ne možeš to učiniti i ubiti tu jednu dragocenu majku, ona traži svoju bebu i ti je tako zavaravaš." I ta zviždaljka je zazviždala i ona je bila... Izašla je tamo.

¹⁴⁴ I lovac je podigao polugu na svojoj 30.6 puški, i spustio je dole, to je napelo pušku, znate, osigurač iskoči.

¹⁴⁵ I ona je to čula. I pogledala je okolo i videla je lovca. Uši su joj virile pravo dole. Obično bi otišle. I ne bi tamo izašla, kao prvo, u to doba dana. Ali, vidite, ona je bila majka. Bilo je nešto u njoj, ona, nešto istinsko, nešto. Ona nije izigravala predstavu. Bila je majka. Bila je rođena majka. I njena beba je bila u nevolji i to joj je privlačilo pažnju.

¹⁴⁶ I on me je pogledao, s tim očima nalik gušterovim i cerio se, rekao sam: "Bert, nemoj to raditi. Ne čini to." On se samo cerio, okrenuo se s tom puškom. O!

¹⁴⁷ Bio je izvrstan strelac. I znao sam kada taj delokrug nišana dođe do njenog vernog majčinskog srca on će pucati tačno kroz nju. Vidite? Ona nije stajala ni dvadeset metara, veliki 180 gr, 180 gr, dum-dum metak i tamo bi on samo razneo njeno srce tačno kroz obe strane.

Trebao je proći ovim putem

¹ Ostanimo samo stajati nekoliko trenutaka dok čitamo Božiju Reč. Razmišljao sam o celom tom uvodu, stvarno bih trebao živeti pravi život da bih to ispunio, zar ne bih? To je čovek koji vas voli. Preko u knjizi svetog Luke, 19. glava, želim pročitati samo deo Pisma, prvih pet stihova.

I uđe Isus u Jerihon te je prolazio kroz njega.

I gle, tu je bio čovek po imenu Zakej, koji je imao...bio starešina poreznika i bio je bogat.

I hteo je da vidi ko je to Isus, ali nije mogao zbog mnoštva, jer je bio malog rasta.

I potrča on napred i pope se na smokvu da bi ga video, jer je on trebao proći tuda.

Kada je Isus došao do tog mesta, pogleda u vis, ugleda ga i reče mu: "Zakeju, siđi brzo dole, jer danas treba da budem u tvojoj kući."

I on je sišao brzo primio Isusa radujući se. A svi koji su to videli gundali su, rekavši: "Svratio je u goste grešnom čoveku."

A Zakej ustade i reče Gospodu: "Evo Gospode, pola svoga imetka daću siromasima; i ako sam ikome uzeo nešto na prevaru, vraćam mu četvorostruko."

I reče mu Isus: "Danas dođe spasenje ovoj kući, jer je i on sin Abrahamov. Jer Sin čovečiji je došao da potraži i spasi ono što je izgubljeno."

Pomolimo se.

² Naš nebeski Oče, zahvalni smo Ti ovoga jutra jer Ti još uvek tražiš da bi spasio Abrahamove sinove, one koji su izgubljeni. Molimo se, nebeski Oče, da primiš našu poniznu molitvu i blagosloviš naše okupljanje ovde danas. I neka ne bi bilo uzaludno, nego neka bi nas veliki Duh Sveti učio putu Života, znajući ovo, da moramo stati u Njegovu prisutnost jednog dana polažući račun o tome šta smo učinili s ovim životom. Blagoslovi nas zajedno dok dalje čekamo na Tebe. U Isusovo Ime. Amen.

Možete sesti.

³ Sigurno sam sretan što imam dobre prijatelje, ljude koji veruju i veruju naporima koje pokušavate uložiti. Kada bih imao ijedan drugi cilj, samo da budem drugačije, pa, bio bih pravi grešnik. Ali moj cilj je veličati Isusa Hrista.

⁴ I nešto što je u čoveku, kada imate Poruku od Boga, ne možete se zaustaviti. Postoji nešto u vama, pulsira. Nastavlja dalje, svejedno. Ne možete to usporiti, zaustaviti to ili započeti to. To zaustavlja, i pokreće i usporava vas. Vidite? To je Jedan koji ima kontrolu.

⁵ Hvala ovoj dragoj braći za njihovo svedočanstvo o našem Gospodu Isusu. Oni nisu govorili o meni, naravno da nisu. Govorili su o Njemu.

⁶ Kao kada sam čitao mali članak ovde nedavno o gospodinu Moodyju. Kaže, Chicago je trebao...novine su pisale uvodni članak o njemu. I poslali su nekoga da otkrije zašto se ljudi okupljaju da čuju gospodina Moodyja. Urednik; gospodin Moody je poput mene, on nije imao dovoljno obrazovanja da pročita uvodni članak, tako da ga je njegov menadžer morao pročitati. Gospodin Moody obučar, pre, i bio je pozvan od Boga za poruku časa. I tako menadžer je čitao uvodni članak i pisalo je: "Zašto bi iko išao slušati Dwighta Moodyja?" Rekao je: "Kao prvo, on je najružniji čovek kojega sam ikada video." I rekao je: "Čelav je i dugi brkovi i tako dalje." I rekao je: "I cvili kada govori. Gramatika mu je najgora koju sam ikada čuo." Uh - uh. I, o, samo je tako nastavljao.

⁷ Rekao je: Gospodin Moody je samo slegnuo ramenima. Rekao je: "Sigurno ne. Došli su videti Hrista."

⁸ Tako, to je, mislim da je upravo to odgovor. To je Hrist kojeg mi želimo videti. "Kada budem podignut, sve ću privući k Sebi."

⁹ Razmišljao sam, nakon posete ovde u gradu i shvatio da ljudi, koliko su bili dragi, kako smo divne sastanke imali ovde u ovoj Denham Springs srednjoj školi ili školskoj dvorani. Razmišljao sam, ovde su ljudi nešto poput kafe. Oni su... O! Nije do kvantiteta, nego do kvaliteta, puno u jednoj od tih šoljica.

¹⁰ Sećam se svog prvog sletanja ovde na aerodrom. Braća koja su došla po mene sede ovde. I mala devojka francuskinja tamo; tražio sam hamburger i šoljicu kafe.

¹¹ Nisam je pio dok nisam imao oko trideset i osam godina; mora da sam znao bolje. Ali onda brat Brown, pretpostavljam da je ovde ovog jutra, negde. Sedi upravo ovde. On je toliko puno voli i dobio je mene... Trebao sam imati doručak s propovednicima u sedam sati, jedan u osam sati i jedan u devet sati, ne biste to sve mogli pojesti, tako bi nalili kafu. I počeo sam je pijuckati i prva stvar, počeo sam piti.

¹² Tako sam pitao ovu devojkicu, rekao sam joj: "Želim hamburger i šoljicu kafe." Kada su doneli malu šoljicu pomislio sam: "Moj, moj, ovde su sigurno škrti na kafi." Prvi gutljaj, prvi gutljaj koji sam uzeo, o, moj, morao sam se boriti za vazduh. Vidite?

¹³ Ta mala dama je rekla: "Mora da si sa severa Amerike." Rekla je: "Srediću ti Jenki šoljicu."

¹⁴ Pa, tako ja nalazim ljude, možda nisu najveća grupa kojoj sam ikada govorio, ali pravi istinski kvalitet. Zahvalan sam za to, slušateljstvo koje sluša, neko ko sedi i obazire se na onome što govorite. Ja...

¹⁵ To je ono što želim da činite. Ispitajte šta čovek govori Božijom Reči. I, ako to nije ispravno, onda nije ispravno. To je sve. Ako je to Reč Božija, onda

koga sam ikada sreo. On-on bi me ismejao celo vreme. Gađao je lanad.

¹³⁰ Sada, nije pogrešno pucati na lane ako zakon tako kaže. Ali, znate, Abraham je ubio tele i dao ga za hranu Bogu, tako da to nije bio pol ili veličina.

¹³¹ To je stav. On bi ih upućao samo zato što sam se ja osećao loše zbog toga. I rekao bi: "O, ti si kukavica, kao i ostatak tih sveštenika." Rekao je: "Billy, bio bi dobar lovac da nisi propovednik." I rekao je: "Ali si prevelika kukavica. To je kako je s tim propovednicima," rekao je: "oni su-oni su prevelike kukavice."

A rekao sam: "Bert, ti si okrutan."

¹³² Imao je oči poput guštera, svejedno. I rekao je... On je, on... Poput žena koje pokušavaju šminkati svoje oči, znate, tako gore. I on je rekao... I tako je pogledao preko i rekao je: "Ti si baš kukavica." Tako bi upućao tu malu lanad. I ubio jednu, pustio da leži i nastavio pravo da pokupi jednu drugu, samo da bih se ja loše osećao." I rekao je: "Odvući ću te od tog propovedanja jednog od ovih dana."

A ja sam rekao: "O, ne, Bert. Ne, ne."

¹³³ Tako sam jednog dana otišao tamo gore, jednu jesen i bilo je kasno. I sezona je bila za oko nedelju dana i bio sam zazuzet. Bio sam lovočuvar države Indiane i bio sam zauzet, a baš u sezoni lova, tako da sam morao uzeti svoj godišnji odmor. Otišao sam gore malo kasno.

¹³⁴ I taj belorepi jelen, ako se ikad na njih puca, govorite o Hudiniju kao umetniku nestajanja, o, on je za njih amater. I tako onda stvarno ostanu skriveni. I bile su to noći punog meseca, sneg na tlu oko petnaest centimetara, dobar posao praćenja.

¹³⁵ I tako Bert, kada je sišao u kabinu u kojoj sam ja bio, rekao je: "Hej Billy, imam jednu dobru za tebe ove godine."

A ja sam rekao: "Šta?"

¹³⁶ Posegnuo je u svoj džep i izvukao je. Imao je malu zviždaljku. Dunuo bi u nju i zvučalo je baš kao malo lane koje plače za svojom majkom. Mala beba srna, znate, plače za svojom majkom.

¹³⁷ Rekao sam: "Bert, kako okrutan možeš biti?" Rekao sam: "Misliš li... Ne bi učinio takvu stvar!"

Rekao je: "Ha-ha, ti propovedniče kukavico!"

¹³⁸ I nastavili smo loviti tog dana i otišli smo gore preko Jefferson Notcha. I niste se morali brinuti za njega, znao je kako pronaći svoj put nazad. Tako smo se penjali do oko podneva i onda bi se razili i išli jedan jednim, a jedan drugim putem. I onda ako bismo ulovili našeg jelena, obesili bismo ga gore i-i onda bismo uzeli naše konje i otišli po njega.

On bio. Šta god je On bio, On mora biti isti danas. Njegov... Kao što sam govorio sinoć, ako ste mnogi od vas bili tamo, vidite. Identifikuje li se Bog prema Svojoj karakteristikici? On uvek mora ostati takav, jer je On isti juče, danas i zauvek. Ljudska srca su—su tako... Pravi muškarac ili žena koji se boje Boga, poslovan čovek ili šta god je to, uvek je... Postoji nešto u njegovom srcu, ako ima išta Božijeg straha u njemu, da zna nešto u vezi Boga.

¹²² Kažete, nisam vam rekao šta se dogodilo Zakeju. Postao je član ogranka Poslovnih ljudi punog evanđelja u Jerihonu. Vidite, želim vam reći o njemu, prvo, vidite. O, naravno, on ne bi bio ničeg drugog nego punog evanđelja, naravno da ne. To je sve što je Isus propovedao. Tako da je postao član tamo. I vi morate biti član istoga. Primetite sada.

¹²³ Ali je hteo da vidi nešto stvarno. I kada je sam video nešto stvarno, što je bilo identifikovano Pismom, onda je bio spreman. Prave stvari su ono što se računa.

¹²⁴ Samo mala priča pre završetka. Koliko vas je ovde lovaca, da vidim vaše ruke, moja braćo ovde? O! Znao sam da nisam jedini. Tako volim loviti i ja sam...

¹²⁵ Inače sam odlazio gore u severne šume, gore u New Hampshire. To je dom belorepog jelena. Kako ih volim loviti! I inače sam odlazio gore svake godine. I imao sam partnera tamo gore, po imenu Bert Call, jedan od najboljih ljudi s kojima sam ikada lovio.

¹²⁶ I moja priroda je uvek bila prema šumama. Rođen sam u šumama i baš izgleda kao da sam bio odgojen tamo. I čak ni moje obraćenje mi to nije oduzelo. Ne toliko da bih nabavljao divljač, nego samo da bih bio u šumama. Mislim da je Bog tamo, videti Ga kako se kreće. I priroda, kako ona umre i silazi, ponovo se vraća i uskrsnuće.

¹²⁷ Sunce izlazi ujutro, mala beba rođena, i onda oko devet sati, odlazi u školu i oko deset sati je gotovo, u dvanaest sati je u svojoj snazi, u dva sata poslepodne dolazi do moje dobi i u pet sati je osamdeset godina staro, umire. Odlazi dole. Služilo je Božijoj svrsi. Ono nije mrtvo. Vratit će se nazad sledećeg jutra. To je Bog svedočeći da postoji život, smrt, sahrana, uskrsnuće.

¹²⁸ Gledajte ta drveća tamo napolju. Prošle jeseni, biljni sok se spustio u koren pre nego je mraz ili išta drugo došlo. Šta je to uradilo? Silazilo u grob. Šta se onda dogodi? Ponovo se vraća u proleće. Ono nije mrtvo. Ono silazi i leži u zemlji, vraća se nazad. Ako ostane gore, onda će ga zima ubiti. Vidite? Bog ima... Nikakva ga vlastita inteligencija ne šalje tamo dole. To je Božiji predviđeni način. Tako to samo sledi Božiji predviđeni način. Silazi, skriva se tokom zime, vraća se ponovo nazad s novim životom sledeće godine, svedočeći da postoji život, smrt, sahrana, uskrsnuće. Svugde, to je ista stvar, Bog u Svom velikom stvaranju, svedočeći o Sebi.

¹²⁹ Ovaj lovac, bio je dobar strelac, dobar strelac. Ali bio je najokrutniji čovek

Bog mora svedočiti o Svojoj Reči, jer je obećao. Tako to je način na koji volimo ispitati ove stvari da shvatimo.

¹⁶ Sada, razumeo sam, ovog jutra, da je ovo trebao biti doručak za poslovne ljude i Poslovne ljude punog evanđelja, čiji sam član njihovog ogranka. I mislim ovo... Rekli su da su neki od njih bili ovde. Neki od njih nisu izlazili. Možda, oni su poslovni ljudi, imaju svoje poslove kojima moraju prisustvovati. Daću im opravdanje, svejedno, pa—pa to je sve u redu. Rekao je da su mnogi njihovi ljudi bili ovde, u svakom slučaju, pa to je jako dobro.

¹⁷ Sada samo mala šala. Rekao sam to, ali možda... To nije mesto za šale, naravno, ali to je samo malo smisla za humor. Kada govorite, kao što smo mi malopre, pa, možda vratimo ljude nazad na neki smisao za humor.

¹⁸ Sećam se jednom smo prijatelj i ja bili zajedno u školi. Njegovo ime je bilo Wilmer Snyder. Njegov brat je baptistički propovednik i on—on piše u ovoj Gornjoj sobi, rubriku u Gornjoj sobi. Bili smo zajedno školarci. I proučavao sam službu, a on—on je postao agent osiguranja. I tako je došao u moju kuću jednog dana da me poseti. I sada može biti da su neki agenti osiguranja ovde. I ne govorim ništa o osiguranju sada. Nadam se, ne mislite loše o ovome, ali uhvatite mali smisao onoga što ja...zašto to kažem. Tako moj brat je takođe - ima Prudential i prodaje Prudential osiguranje.

¹⁹ Tako sam jednom imao nešto malo sa agencijom za osiguranja što sam... Pretpostavljam, ne znajući puno, ja... Pogrešno su mi pročitali polis osiguranja i bilo mi je pogrešno predstavljeno i jednostavno je nikad nisam potpisao. Ja...

²⁰ Tako, jednog dana, Wilmer je došao gore da me vidi i rekao je, rekao je: "Kako ide, Billy?"

Rekao sam: "Dobro."

Rekao je: "Čuo sam da si bio napolju na sastancima."

Rekao sam: "Da, bio sam na sastancima."

²¹ Rekao sam mu o momku koji mi je govorio. On je rekao: "Kažeš, ti si propovednik. Šta radiš, družiš se s tim poslovnim ljudima?"

Rekao sam: "Ja sam poslovan čovek."

I oni su rekli: "Aha, u kom si ti poslu?"

Rekao sam: "Poslu sigurnosti."

²² I, vidite, on to nije shvatio. Nisam rekao: "Osiguranja." Rekao sam: "Sigurnosti." Vidite?

I tako sam rekao: "Posao sigurnosti."

²³ Rekao je: "O," rekao je: "Razumem." Rekao je: "Koje—koje osiguranje prodaješ?"

²⁴ Rekao sam: "Prodajem sigurnost Večnog Života." I to i dalje prodajem.

Tako ako bi bilo zainteresovani...ako je iko od vas zainteresovan, hteo bih razgovarati o polisi s vama, upravo nakon sastanka, ako je to u redu.

²⁵ I tako rekao je, rekao je: "Večni Život?" Rekao je: "Ne verujem da sam ikada čuo za firmu."

²⁶ Rekao sam: "O, nikada nisi čuo?" Rekao sam: "Dobro je poznata." A on je rekao... Rekao sam: "Davno je osnovana."

I on je rekao, rekao je: "Gde je glavno sedište?"

Rekao sam: "U Slavi."

²⁷ Wilmer mi je rekao, rekao je: "Billy, mislio sam da ću doći gore prodati ti neko osiguranje." Rekao je: "Čuo sam da nemaš nikakvo osiguranje."

I rekao sam: "O, da. Ja—ja imam osiguranje."

²⁸ I rekao je: "O, žao mi je." Rekao je: "Pretpostavljam, tvoj brat, imaš s njim."

Rekao sam: "Ne, ne baš s njim."

²⁹ Moja me žena pogledala, kao da će reći: "Pa, mora da prodaješ priču." Znala je da nisam imao nikakvo osiguranje. Ali ni ona nije shvatila. Rekao sam: "Sigurnost," ne "osiguranje".

Rekao je: "Koje osiguranje imaš, Billy?"

³⁰ Rekao sam:

Blagoslovljena sigurnost, Isus je moj!

O, predokus Božanske slave.

Naslednik sam spasenja, kupljen od Boga,

Rođen od Njegovog Duha, opran u Njegovoj Krvi.

³¹ Rekao je: "Billy, to je jako lepo. To je jako lepo." Rekao je: "Nemam ništa protiv toga, ali," rekao je: "To te neće staviti ovde na ovo groblje kada umreš."

³² Rekao sam: "To će me izvaditi. Ne brinem za ulazak."

³³ Ne brine me ulazak unutra, nego izlazak napolje. I tako—tako je Ovo jedina stvar za koju znam da će vas izvući napolje. Pa ako ste zainteresovani za izlazak, dozvolite nam da vam pričamo o Tome.

³⁴ Gledajući na slušateljstvo, ovoga jutra, neću vas zadržavati nego samo kratko. I imao sam tekst iz kojega sam nameravao propovedati i onda sam pomislio, pa, bolje da to ne radim. Hteo sam samo imati malu dramu o nečemu, liku iz Biblije.

³⁵ Mislim ovde o ozbiljnim pitanjima. Da, dok sedimo ovde kao hrišćani, pretpostavljam većina nas, znate li da ovo može biti poslednji put da ćemo ikada zajedno jesti doručak? Jeste li ikad razmišljali o tome?

³⁶ Shvatate li, ono malo reči koje moram ovde reći, Bog će mi dati da odgovoram za to tamo gore na Dan suda? Vidite? I imam duše ovde, bez

ruļji. Iznenada, gleda ruku kako se pruža i dodiruje preko vrha te male dekice. I mala devoјčica je bila odmotana, otišla poskakujući niz ulicu.

"Sada mora biti nešto s time," rekao je Zakej.

¹¹² Konačno, On je došao u vidik. I jedan pogled u Njega Zakeju je promenio njegovo mišljenje. Samo jedan brzi pogled na Njega! Tamo je On bio. Nije izgledao kao čovek. Nešto je bilo drugačije s Njime. Krotak, nežan, dobar, a ipak je izgledao kao, ako bi On govorio, svet bi došao do kraja. Bio je drugačiji karakter od onoga što je on mislio. Njegov stav se počeo... Sva se njegova uštirkanost počela ispirati, kada Ga je video. Dolazi hodajući niz ulicu. Pomislio je, preko ovog malog lista, gledajući preko, vidi šta se događa. I dok je On hodao, stigao je upravo do mesta gde je on bio.

¹¹³ I rekao je: "Znate, taj Čovek bi mogao biti Prorok. Možda je Rebeka bila u pravu. Možda je znala više o Pismu nego što sam ja znao." Tako je On hodao ravno dole, sa Svojom glavom pognutom, hodajući, ponizan, nežan, kao što je uvek činio. I učenici su pomerali ljude s Njegovog puta.

¹¹⁴ I kada je stigao tačno pod drvo, zaustavio se. Zakej, gleda preko lista, nekako tako. On je pogledao gore na drvo, rekao je: "Zakeju, siđi dole."

¹¹⁵ Ne samo da je znao da je—da je bio gore na drvetu, već je On znao da mu je ime bilo Zakej. Imao je puno manje problema sa silaženjem sa drveta nego što je imao da se popne. Poznavao ga je, čudo je bilo učinjeno na njemu. Vidite?

¹¹⁶ Rekao je: "Gospode, pogrešio sam. Spreman sam priznati da sam pogrešio. Ako sam uzeo išta, što je bilo pogrešno, vratiću to nazad. Daću polovinu svojih dobara siromašnima."

Isus je rekao: "Danas, spasenje je došlo u tvoj dom."

¹¹⁷ Šta ga je promenilo? Šta je bila promena, brate i sestro? Razmislite na trenutak. Promena je bila, video je Nešto stvarno.

¹¹⁸ Čuo je sva obećanja koja su bila dana, sveštenika da govori o onome što je bilo, velikom proroku Mojsiju, velikom ovom, tome, ili drugome, obećava nešto veliko u budućnosti, ali ignoriše ono što se događa sada. To je ljudski način.

¹¹⁹ Video je nešto istinsko, nešto što je mogao videti, sam. Čudo mu se dogodilo. Bio je Prorok. Jer, On ga nije poznavao, niti bi ga On ikada video gore na drvetu. Ali kada je On stigao upravo pod drvo, zaustavio se i pogledao gore i rekao je: "Zakeju, siđi. Danas, spasenje je došlo u tvoj dom."

¹²⁰ Braćo, to je istinska stvar koja menja čovekov um, menja njihov stav. Ponekad je to pritisak, sigurno, da se dođe do Toga. Ali ako ćete pristupiti Hristu ovoga jutra, s mišlju u svome srcu da nećete biti kritičar, nego ćete proučiti Pismo i videti šta je On bio.

¹²¹ Ako On dođe na sastanak večeras, pre nego dođete, proučite i vidite šta je

nečega. I tako, gde je Isus tamo je uvek buka.

¹⁰¹ Jednom, kada je došao u Jerusalim, vrištali su i uzvikivali i "Hosana Kralju koji dolazi u Ime Gospodnje!"

¹⁰² I neki od tih sveštenika stoje tamo, govoreći: "Pa, utišajte ih, neka budu mirni.

¹⁰³ Rekao je: "Ako se oni umire, kamenje će vikati." Nešto se mora pokrenuti kada je On prisutan. Primetite. I onda, oni koji su Mu verovali.

¹⁰⁴ I onda je čuo da ta buka dolazi iza ugla i vrištanje i nastavlja se. Tako je mislio: "Pa, mora da se On približava." Tako je podigao svoj list i ustao da pogleda preko. "Sada, imam Ga u potpunosti sada. Videćemo koliko je On Prorok." Tako dok je sedeo tamo, sa svojim podignutim listom, gledajući i–i gore na ovom drvetu, skroz iznad njihovih glava, gde bi oni prolazili ispod drveta.

¹⁰⁵ Tako kada je primetio prvog čoveka kako dolazi iza ugla, mora da je bio apostol Petar jer je bio velik, jak, krupan tip čoveka. Mogu ga videti kako odguruje rulju nazad, govoreći: "Prijatelji, žao mi je. Naš Gospodar je imao veliki sastanak sinoć, puno snage je otišlo od Njega. Svi ćete razumeti. Hoćete li se samo pomaći u stranu da Gospodar može proći? Molim vas učinite to." I ovde stiže Matej, Marko i oni zajedno, govoreći: "Sada ne želimo biti grubi, nismo ovde iz tog razloga. Ali naš Gospodar je strašno umoran i još nije doručkovao, tako mi smo–mi smo... Želimo da se maknete u stranu, ako hoćete."

¹⁰⁶ Bio je tamo čovek koji je stajao, kojeg je možda Zakej pogledao.

¹⁰⁷ Nekoliko dana pre toga, na jednom od sastanaka na poslovnom mestu, doktor je bio tamo i rekao ovom malom čoveku koji je imao malu devojčicu koja je zaista болоvala od groznice i nije trebala živeti ako nešto... Učinio je za nju sve što je mogao.

¹⁰⁸ I Zakej, kada je podigao svoj list i pogledao, video je ovog čoveka, s ovom bebom zamotanom u dekici, dolazeći iza ugla. Pomislio je: "Kako glupu stvar taj otac čini, pokušavajući slediti tog takozvanog Proroka! Ovde on dolazi iza ugla s tom bebom i ona s temperaturom i stoji napolju na tom vetru."

¹⁰⁹ Ali, znate, baš kao Zakej, kada stvarno verujete, nema ničega što će vas sprečiti, vas.

¹¹⁰ I htela Mu je doneti tu bebu. I svaki puta kada bi skrenuli uglom ili promenili, bio bi odgurnut nazad. Ali bio je uporan, nastavljao je. Konačno, na ovom uglu, mala majka je istrčala s bebom u svojim rukama i mora da je pala i rekla je: "Gospode, budi milostiv mome detetu." I tamo je stajao otac bebe, plaćući takođe, koji je bio prijatelj Zakeju.

Rekao je: "Šta je promenilo njegov stav?"

¹¹¹ Tako još nije mogao shvatiti ko je bio taj Čovek, ipak, On je bio dole u

obzira je li to mala grupa, ali svejedno imam. To su reči koje govorim, pa, moraću odgovarati za njih Tamo gore.

³⁷ Tako, možda više nikada nećemo jesti doručak zajedno, ali nadam se da ćemo jesti Večeru zajedno, jednog dana. To je poslednja večera, Tamo gore s Njime, biće to prva Tamo.

³⁸ I onda dok sedimo ovde ovoga jutra i gledam na ove ljude ovde, neke od njih, veliki propovednici koji su proučavali. I ja ovde, izašao sam kao šumar, bez obrazovanja, sedim ovde s ljudima koji su kvalifikovani da propovedaju i doktori teologije. Osećam se jako malim da stojim i govorim ispred takvih ljudi. Ali, još uvek, ja–ja moram izraziti šta osećam. I njihova velika zahvalnost i dobrota da mi dozvole stajati i činiti ovo. Cenim to braćo, saradivanje u sastanku i okupljanju. Ovde sam da vam pomognem. Učiniću sve što mogu za svakoga od vas, po Božijoj milosti."

³⁹ I onda kada se to sve završi, jednog dana, ako ne uspem ponovo doručkovati s vama, kada sve bude završeno, sedećemo preko puta stola jedni od drugih, to je vreme koje očekujem. Bez sumnje, ali male suze će poteći niz naše obraze i gledati preko stola i rukovati se jedni s drugima. Onda će to nešto značiti. Radimo dok je vreme da radimo, dok ima sunca. Spustiće se za malo, spušta se jako nisko. Onda, razmišljati to, dok sedimo ovde, držeći jedni druge za ruke, i plaćući malo, onda će veliki Kralj izaći, u svim Svojim velikim odorama, sići putem, obrisati sve suze s naših očiju i reći: "To je dobro učinjeno moje dobre i verne sluge, udite u radost Gospodnju koja je bila pripremljena za vas od postanka sveta." Dok je sunce gore i ima dovoljno svetla da radimo, radimo.

⁴⁰ Sada ovaj mali tekst ovde, može se činiti nekako smešnim, ali govorićemo na ovu temu: On je trebao proći tuda.

⁴¹ Mora da je to bila grozna noć za malog momka. Nije uopšte mogao spavati i samo se prevrtao i bacao celu noć. Svanjivao je dan.

⁴² I svi znamo šta znače te nemirne noći, ne možete spavati. Imate nešto na svom umu ili nešto vam je uznemirilo živce.

⁴³ I ovaj mali momak je bio poslovan čovek, možda u gradu Jerihonu, što je bilo nešto poput vas poslovnih ljudi i žena ovde i on–on je bez sumnje imao posao koji je napredovao. Dobro je stajao sa...svim klubovima i tako dalje i bio je član crkve, Sinedrionskog koncila, i imao je dobrog sveštenika i verovao je tom svešteniku.

⁴⁴ I čudna stvar u vezi ovog slučaja, ipak, je njegova žena. Nazvaćemo je Rebeka. "Zalutala je na pogrešnu stranu," mislio je i tako je mislio i sveštenik. Sledila je Čoveka koji je trebao biti prorok iz Nazareta, Čoveka po imenu Isus. Ljudi, siromašnija klasa ljudi je verovala da je On prorok, ili Mesija koji je bio obećan, ali to se baš nije podudaralo s kvalifikacijama Sinedriona.

⁴⁵ Čudno, nekad Bog radi stvari daleko od boje u kojoj mi mislimo da to mora biti. "Ovaj Momak, vidite, bio je rođen," prema njihovom mišljenju: "Vanbračno rođenje. Njegova majka Ga je rodila pre nego su ona i njen muž bili venčani."

⁴⁶ Druga stvar, on nije imao školu. Nisu imali nikakav zapis da je ikada išao u školu. Nije bio sveštenik, niti je bio rabi. Samo je imao tvrdnje, kao Svoje vlastite.

⁴⁷ Kao što je brat Don tako divno počeo ovoga jutra: "To je bila prekretnica." Nisu to prepoznali. To se tako inače događa. Dode do tog vremena preokreta.

⁴⁸ Ali na ovaj ili onaj način, njegova žena je bila uverena da je On bio Prorok koji je trebao doći i sledila Ga je, verovala Mu.

⁴⁹ I pokušala je reći svome mužu. Ali on je bio toliko zanesen u svom poslu, i sa... Pripadao je crkvi. "Nije li to dovoljno dobro?"

⁵⁰ Nešto kao bogati mladić, znate. On je imao posao, takođe. Ali shvatio je da je bio član crkve, ali nije imao Večni Život. I pitao je... Video je nešto u Isusu što drugi čovek nije imao. O rekao je, došao Mu je i rekao: "Ja..." Hteo je znati da li on...šta je mogao učiniti da ima Večni Život. I Isus mu je rekao da drži zapovesti. Rekao je: "Činio sam to od malena." Vidite, to je pokazalo da je bio vernik, ali znao je da je Isus imao nešto što ti sveštenici i rabini nisu imali.

⁵¹ I kada god čovek dode u kontakt s Isusom Hristom, On je drugačiji od čoveka. Nikada nećete biti isti kada Ga jednom vidite, ako postoji ikakva Božija iskra u vama.

⁵² Tako je Rebeka pronašla ovog Isusa. I On–On je njoj bio, upravo ispunjenje obećanja koja su Jevreji očekivali za svoj dan.

⁵³ Tako, krenula je vest da će On održati doručak, ili nekakav ručak ili nešto, dole u Jerihonu, tako da je ona postala zauzeta moleći se za svoga muža, poslovnog čoveka.

⁵⁴ Trebamo više Rebeka, svugde, vidite. Vidite, molitva menja stvari. Ako položite svoga muža ili nekoga svoga ko nije spašen pred Boga i onda se molite, Bog će negde načiniti put, jer je obećao da hoće.

⁵⁵ Tako to je šta je Rebeka, budući da je bila odana vernica i sledbenica Gospoda Isusa i jako dobra, draga osoba mora da je bila i imala je... zainteresovana za svoga muža.

⁵⁶ I mislim da se to ponovo reflektuje, da ako–ako osoba ikad sretne Isusa i pronade Ga stvarno u svom srcu, vi niste zainteresovani samo za vlastiti dom, nego za dom Božiji, svugde. Zainteresovani ste da Ga oni upoznaju. "I znati Njega je Život." "Znati Njega," vidite, ne znati kako čitati Reč ili tako. Već, "Znati Njega je Život."

⁵⁷ Tako se žarko molila. I približio se dan kada je Isus trebao ući u grad. I

valjača." Reći će vam: "Oni su gomila idiota." Reći će: "Oni su, nema ništa s njima. Oni su samo jedno gradsko smeće," šta god može učiniti. Ali ako ste odlučni da Ga vidite, Bog će načiniti put da Ga vidite. Samo to držite u svome umu. Nešto će se dogoditi, ako ta glad počne prodirati u vaše srce, nešto. Svedjedno ćete otići da Ga vidite.

⁹⁴ Tako da nije bilo razlike. Malo staro lice je pocrvenelo i bilo mu je neugodno. Ali samo je gurnuo kantu preko, svedjedno i uhvatio se za nju i verao na drvo. U redu je, nije li, veranje? Vi južnjaci znate šta je veranje, to je penjanje po drvetu, popeo se na drvo. I popeo se tamo i pronašao je gde se dve grane spajaju i dodiruju u stablu drveta i tamo je seo.

⁹⁵ Sada, to je dobro mesto za sesti, gde se susreću dva puta, vaš i Božiji, vaša ideja i Njegova. To je dobro vreme za sesti i razmisliti o tome. Vaše vlastite misli o Njemu i šta Njegova Reč kaže da je On. Šta vi mislite da je On i šta Reč kaže da je On. Šta je Poruka časa prema vašem mišljenju i šta je Poruka časa prema Njegovoj Reči. To je ta razlika. Sedite tamo i razmislite o tome na neko vreme.

⁹⁶ Bez sumnje, Sotona se popeo na jedno od njegovih ramena. Rekao je: "Znaš li šta?" Ti si lep prizor, sedeći ovde gore i skupljajući trnje iz svojih ruku. I sa najboljom odećom na sebi i sve to smeće svugde oko toga. I sada tvoje ime će biti objavljeno svugde po gradu, sve šale će biti o tebi jer pogledaj kako si glupu stvar uradio, sedeći ovde."

⁹⁷ Vidite, Sotona, kada počnete onda će vam on pokušati reći: "Napravio si grešku."

⁹⁸ Tamo je sedeo u tome stanju! Rekao je: "Pa, Rebeka je rekla da je On Prorok. Iskušaću Ga. Videću je li On Prorok." Sada je rekao: "Kada prođe ovuda, samo ću se prikriti i On neće znati da sam ja ovde gore. Prvo ću Ga pogledati. I onda kada Ga vidim, onda ću skočiti s ovog drveta i onda ću sići tamo i reći Mu." Sada je rekao: "Sada, ako On–ako je On Prorok, kao što je Rebeka rekla da je On, On bi mogao znati da sam na ovom drvetu, ako je to istina. Tako reći ću vam, srediću Ga," tako je izvukao sve lišće oko sebe i prikrio se, svugde, da se ne može videti i pustio je jedan list da gleda napolje, znate, da Ga vidi dok skreće uglom.

⁹⁹ I onda sedeći tamo, razmišljajući o svemu ponovo. Nakon nekog vremena čuo je buku kako dolazi iza ugla.

¹⁰⁰ To je čudno, gde god je On, uvek je puno buke. Znate, buka je znak života. Vidite? Setite se velikog sveštenika, kada bi se obukao i otišao u Svetinju nad svetinjama, na kraju svoje haljine je imao šipak i zvono i ta buka u Svetinji nad svetinjama je bio jedini način da su poslužitelji znali je li bio živ ili nije. Pravilo je buku. I kada nije bilo buke, onda, o, mogao je biti mrtav. Pa, mislim da je to što je uglavnom problem s našim crkvama danas, nema dovoljno buke u vezi toga, nema dovoljno entuzijazma, nema dovoljno

putem On ići?" Pa, otišao je dole do "Haleluja ulice." To je inače put kojim On ide, vidite. I otišao dole do "Amen ugla" gde se skreće tamo da ide dole do mesta za jesti.

⁸⁶ To je gde idete, znate: "Haleluja ulica" i "Amen ugao" i onda ste spremni jesti Reč. Vidite? Vidite?

⁸⁷ Tako je otišao dole do ovog ugla i stajao tamo na uglu, rekao je: "Sada ovde nema nikoga. I kada ja..." Znam da ovo zvuči smešno, ali ja samo... Sačekajte trenutak. Tako onda, prva stvar koju znate, stigao je do tog ugla i rekao je: "Ovde nema nikoga tako da ću stajati ovde. Kada On bude prolazio videću koliko je On Prorok. Hodaću upravo napolju ulicom i reći ću Mu nešto."

⁸⁸ Tako je stajao tamo i počeo je razmišljati: "Sada samo trenutak. Znate, ako sam tamo dole bio prenizak, ta rulja će verovatno ići gde god On ide. I ne želim da iko uzvikuje kada ja razgovaram s Njim. Želim Mu reći tako da će me čuti. A oni uzvikuju: "Amen" i "Haleluja" i "Slava Bogu", "Hosana Proroku koji dolazi u Ime Gospodnje." O, oni me nikada neće čuti, sva ta bučna rulja. Tako postoji samo jedna stvar... Onda će se nagomilati svugde oko mene i onda Ga uopšte neću moći videti."

⁸⁹ Tako je pogledao, stojeći na uglu i tamo je bilo staro poznato smokvino drvo. To je dobro drvo Indiane. Tako stojeći na uglu. Mislio je: "Pa, kada bih mogao dospeti tamo na tu granu i sesti dole, onda bih bio tamo gore, onda bih Mu stvarno mogao reći kada bude prolazio."

⁹⁰ Tako je došao, otrčao preko. I bio je prenizak, nije se mogao podići na granu. Tako je rekao: "Pa, postoji samo jedna stvar koju mogu učiniti," i tamo je bila gradska kanta za smeće, stajala na uglu. Tako je mislio: "Pa sada, ako bih otišao preko i uzeo tu kantu za smeće i podigao je i doneo ovde, onda se mogu od nje popeti uz drvo ostatak puta. To će mi pomoći."

⁹¹ Tako je prešao. I preduzeće za odvoženje smeća još nije prošlo tog jutra i bilo je poprilično teško. I bio je mali i nije to mogao podići. Jedini način da to uradi je da je zagrlj rukama. I imao je na sebi svoju najbolju odeću. Tako, znate, uvek postoje prepreke kada pokušavate videti Isusa. Ali to nije načinilo nikakvu razliku, bila to dobra odeća ili ne, hteo je da vidi Isusa, svejedno. Tako je zagrljio kantu za smeće da bi je preneo tamo preko. Tako ju je pomerio preko i tamo je imao smeća po sebi. Pa, nije bilo nikakve razlike, hteo Ga je videti, svejedno.

⁹² Tako dok je gurao kantu preko, sa svojim rukama oko nje, čuo je kako se neko smeje. I pogledao je okolo i ako to nije bio Lavinski koji je stajao tamo, njegov suparnik, govoreći: "Pa, šta ti znaš! Zakej je počeo, dobio je novi posao osim svog restorana. Radi za preduzeće za odvoženje smeća."

⁹³ Znate, đavo baš želi videti šta može učiniti da vam baci sve što može na put da vas zadrži od toga da vidite Isusa. Reći će vam: "Oni su gomila svetih

bez sumnje već dan ranije, mogla je videti je li se njegov stav išta promenio. Tako je rekla, možda: "Zakej, ideš li na taj doručak ujutro?"

⁵⁸ "Zašto, naravno da ne. Zašto, ta gomila ljudi! I očekuješ od mene... Imam najbolji restoran u gradu i oni to održavaju preko kod Lavinskih." Nadam se da ovde nema Lavinskih. Ali, svejedno: "Preko na drugom mestu, vidiš. I zašto, imam najbolje mesto u gradu, a oni su odabrali to mesto tamo dole. Pa, nisu trebali. Trebali su doći u moje mesto to da održe, vidiš." Nije išao.

⁵⁹ Onda se ona krenula moliti, stvarno očajnički. Tako onda te noći, mali momak se nije mogao uopšte odmoriti.

⁶⁰ Znate, postoji nešto u vezi toga, ako idete da se molite za nešto stvarno očajnički, Bog radi na obe strane, vidite. On—On—On odgovara.

⁶¹ Tako mali momak, mora da je počeo razmišljati te noći: "Pitam se trebam li sići i—i—i čuti ovog Čoveka? Sada, Rebeka kaže da je On prorok. Sada, znamo da nismo imali nikakvih proroka stotinama godina. I pitao sam sveštenika u vezi toga, rekao je: "Ništa nego samo glupost! Ako bi se podigao Prorok, ne bi li došao kroz crkvu? To je način na koji bi morao doći. Došao bi nama farisejima, ili sadukejima, ili našoj grupi ili ne bi mogao biti Prorok." Znate, takav stav i dalje sprečava. Tako misle da To mora doći tim putem ili nije ispravno. Tako su rekli, bez sumnje, već, u ovom velikom vremenu da... Verovala je To, svejedno.

⁶² I raspravio je to sa sveštenikom. Sveštenik je rekao: "Sada gledaj ovde, ti dani proroka su bili pre mnogo, mnogo godina. Dobili smo zakon. Imamo to sve zapisano. Situacija je pod kontrolom i imamo to u svojim rukama i znamo o tim stvarima."

⁶³ Ali onda, naravno, Zakej, ne gledajući u To, baš u potpunosti samo pretpostavljajući, uzimajući to zdravo za gotovo. Reč pretpostavljati je "usuditi se bez autoriteta." Pa, on—on je mislio da je to sve bilo u redu, sve dokle god je pripadao crkvi, to je sve što je trebao raditi.

⁶⁴ Ali onda kako je padala noć, pojavila se iznenadna želja u njegovom srcu. "Možda ako je ta osoba u gradu, možda više nikada neće biti ovde ponovo. Trebao bih otići i izvideti situaciju, videti za sebe."

⁶⁵ Sada, to je dobra ideja. Pregledajte to sami. Nemojte ići kritikovati. Uzmite Reč i istražite Reč prema tome.

⁶⁶ Tako ona, Rebeka, pokušavala je kao što žena može, objasniti ono što su proroci rekli i šta je Mojsije rekao da će ova Osoba biti i kada On dođe. Tako mora da je ona mislila, pokušala mu je to objasniti, ali je sveštenik i dalje imao puno više uticaja na njega nego što je Rebeka, njegova žena imala.

⁶⁷ Onda kada je jutro počelo svitati, pa, mali momak je bio... Rebeka, mogu je zamisliti, videti je kako ga bocka govoreći: "Zakej, hoćeš reći da ne želiš otići dole?"

"Ne, ne želim imati ništa s Time."

⁶⁸ Znae, nemojte biti, Reb... Nemoj biti ogorčena, Rebeka. To je ponekad dobar znak. Vidite, baš–baš kada on postane tako obeshrabren, govorite o Tome, sve ostalo. To je jako dobar znak, ponekad.

⁶⁹ Tako, nakon nekog vremena, Rebeka se ponašala kao da je zaspala. Samo, molila se. I shvata da se Zakej izvlači iz kreveta, jako lagano, znate i odlazi preko i sav se doteruje i češlja svoju kosu baš tačno i oblači svoju najbolju odeću. I provirila je, jednim okom da vidi šta je radio. Znala je upravo tada da je Bog odgovorio na molitvu. Znala je da će se nešto dogoditi. Tako je Zakej izašao na vrhovima prstiju, nije Rebeki dao do znanja gde ide, znate. I izvukao se napolje i izašao napolje i pogledao iza.

⁷⁰ Podigla je zavesu, pogledala napolje, da ga vidi kako odlazi. Rekla je: "Hvala Ti, Gospode. To je sve, sve u redu sada." Vidite?

⁷¹ Kao što je Ilija učinio kada je rekao: "Vidim ga, oblak veličine čovekove ruke." Samo prvi mali dokaz, nešto se treba dogoditi.

⁷² Tako on izlazi i dole ulicama. Rekao je: "Sada shvatam da će On ući kroz južna vrata, tako bolje da odem tamo preko i stanem." I rekao je: "I naći ću sebi mesto i staću upravo tamo. I kada On uđe, videću koliko je taj momak Prorok. I otići ću odmah i staviti svoj prst pod Njegov nos i očitacu mu lekciju i kada On dođe. I reći ću Mu da su sve Njegove gluposti uzrokovale da moja žena... I ti molitveni sastanci i stvari. Dosta mi je i umoran sam od toga. Hoću. Reći ću nešto u vezi toga, vidite, i reći ću Mu. I onda znam da će me rabi sigurno potapšati po leđima i reći: "Zakeju, ti si dobar član ove crkve ovde." Sigurno si dobar momak." Tako je rekao: "Otići ću tamo dole rano," tako da je otišao.

⁷³ Kada je prošao blok kuća, ili dva, od kapije, shvatio je da je mesto bilo prepuno. Visili su na zidovima i svugde. Na ovaj ili onaj način, iako se o Njemu govorilo, još uvek je bio neko ko Ga je voleo slušati. Neko bi slušao.

⁷⁴ Tako je rekao: "Sada, kako ću Ga ikada videti da ulazi kroz vrata?" Sećate se, Biblija kaže da je bio niskog rasta. I rekao je: "Premali sam." Tako se gurao okolo: "Ovde, daj mi malo mesta!" Možete reći da još uvek nije hrišćanin, vidite, ponašajući se tako. Hrišćani nemaju taj stav, vidite. "Makni se! Znaš li ko sam ja? Ja sam Zakej. Imam restoran ovde gore. Daj, makni mi se s puta!" Vidite? Sada, to nije hrišćanin. Svi su znali da nije bio. Možda su neki od njih znali da se Rebeka molila.

"Pa," rekli su: "Pa, ti se makni."

⁷⁵ I tako je znao da Ga nikad neće uspeti da vidi, u svoj toj gužvi, tako da Mu ne bi mogao izraziti svoje misli. Tako je pomislio: "Pa, sada, šta ću uraditi? Možda ću se vratiti kući i baš zaboraviti celi problem."

⁷⁶ Ali, znate, ima nešto u tome, da kada odlučite da Ga želite videti, ništa vas

neće zaustaviti od toga da Ga vidite. Ne marim šta je to, vi ste–vi ste uporni i kao što je mala žena Grkinja bila uporna da dođe do Isusa. I ima nešto u tome, da kada god odlučite da ćete Ga videti, nema ničega što će vas zaustaviti. Ali zapamtite, kada odlučite, onda će đavo uraditi šta god može da vas zaustavi. On je odlučan da vi To ne shvatite, ne vidite To. Baciće preko svaku crnu zavesu koju može, da vas zadrži od toga da To vidite.

⁷⁷ Tako, tamo je bila njegova prva prepreka, upravo tamo. Tako je onda započeo, rekao je: "Pa, pretpostavljam..."

⁷⁸ I pogledao je tamo preko i tamo su stajali neki od onih s kojima se takmičio i oni, onda je znao neke od ljudi iz crkve. Pa je tamo toliko ismejavao ovoga Isusa iz Nazareta, o tome da je prorok, onda su ovde stajali neki od njegovih članova gledali na njega, upravo tamo dole u istoj grupi. Jednostavno se nije mogao sakriti. Bio je prepoznat.

⁷⁹ Sada, Zakeju, ti si već prepoznat, tako samo...znate, ako se dogodi da je neki ovde. Već si izmešan u grupi sada, tako oni već znaju ko, ovde smo, tako bismo se baš mogli makar upoznati, upoznati jedni druge.

⁸⁰ Tako je rekao: "Pa, ovo je čudno ovde." I pogledao je okolo, video da neko stoji tamo. "I znaš, nakon svega, svi su poput tebe, oni–oni žele nešto istražiti."

⁸¹ Čovek zna da dolazi od nekud, s druge strane, i kada ode, vraća se negde. I uvek pokušava nešto pronaći da shvati odakle je došao i gde odlazi. Postoji samo Jedan koji ima taj odgovor, to je Bog. Svaki čovek želi pogledati iza te zavesu. I kada vidite ista što...to vam može pokazati šta je iza zavesu, gde ste bili, i ko ste i gde idete. Postoji samo jedna Knjiga, od sve literature koja je napisana, od miliona tona, ovo je Knjiga koja vam govori ko ste, odakle ste došli i gde odlazite. Ne postoji ni jedna druga knjiga koja će to učiniti, osim Biblije! "I Reč je Bog," Biblija kaže.

⁸² Sada, shvatamo da ovaj momak, sa svima okolo, bilo mu je neugodno shvatiti da je usred ljudi koji su vrištali, i plakali, i uzvikivali, i ponašali se kao da su ludi. Dakle, ali on... Tamo je sedeo, poistovećen s njima, tako da je jednostavno morao ostati, to je bilo sve što je ostalo. Sada je rekao: "Pa, ako sam došao toliko daleko, mogu takođe nastaviti dok Ga stvarno ne pronađem."

⁸³ Sada, Zakeje, to je dobra ideja. Došao si ovde na doručak, pa hajdemo samo dalje. Vidite, svi smo toliko daleko.

⁸⁴ Tako sada shvatamo, kako su odlazili, rekao je: "Sada ako ostanem ovde, ne mogu Ga videti, jer sam nizak. Tako znate, verujem da ću se izvući iz ove gužve i otrčati dole do ugla gde ću stajati sam, naći ću mesto upravo na rubu pločnika. I kada On dođe, onda ću odmah hodati ulicom i reći Mu šta mislim o Njemu. Očitacu Mu lekciju."

⁸⁵ Tako se izvukao, dalje do gužve i otišao dole. Mislio je: "Sada kojim će